

בשיחזור מעגל ועיגול דעו כי יהוה הוא אלהים

דעו--פי יהוה הוא אלהים
הוא-עשנו ולא אנחנו--עמו וצאן מרעיתו... (תהילים ק"ב)

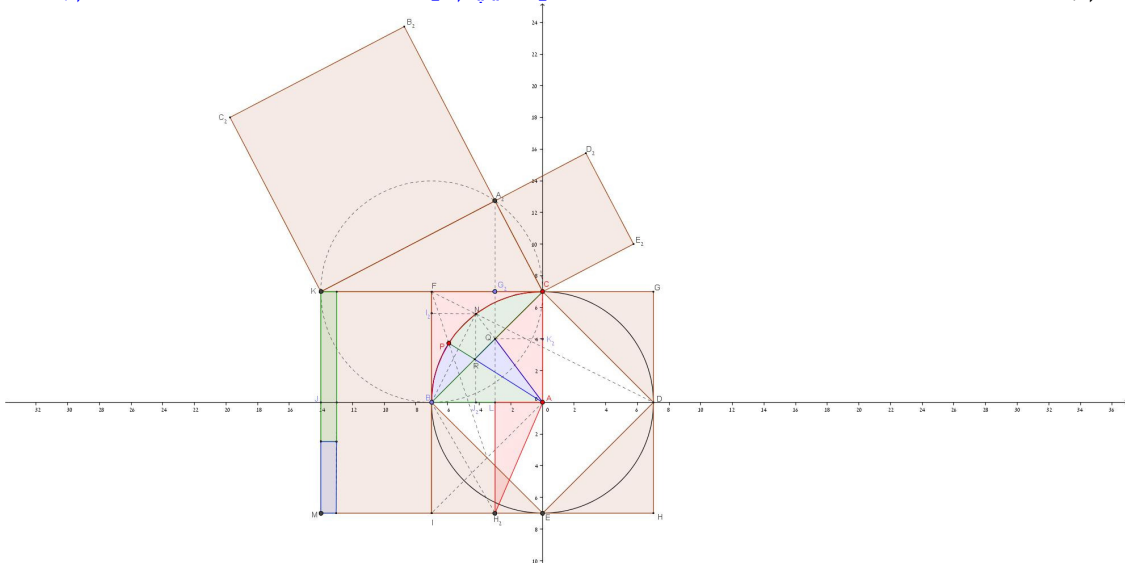
עיקרון מופלא זה "הוא-עשנו ולא אנחנו" מייחס (מאז נודעה הדעת) מודעות, גם לשאיפת האדם להיות בעצמו אלהים העושה ומכתיר ונותן שם ליכולותיו. בשאיפתו זו משכתב ומחלל האדם את ההיסטוריה ושוכח כי לאלהים ידועה כל האמת ההיסטורית, זו שחולל בעבר וגם זו שיחולל בעתיד = (תהילים צ"ב) = בטרום הרים ילדו--ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל...

כלומר, "ותחולל" = בריאה של שלמות רציונלית במעגלים כבעיגול שנודעה לאברהם ולמלכים לבית דוד. לפי-כך: "לחלל" = להחסיר משלמות רציונלית זו ולהפכה להיות אירציונלית בשטח ובהיקף. "ומעולם עד-עולם" = ואלהים מנצח בראשית ועד אין סוף אחרית והגורל בחרון נקבע לימים של פשע שמים.

כך שאין זה מקרה שחכמים לא העמיקו לחקור ולדעת את גורל החזון = (דניאל ח' 14) = ויאמר אלי--עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש... = (דניאל יב' 6) = עד-מתי קץ הפלאות... = (דניאל ח' 26) = ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא... ואכן, במשך 2300 שנה שיכתב וחלל האדם את שלמותם הרציונלית של העיגול והיקפו שנחשבו אירציונליים ומתועד אפילו בדברי הרמב"ם בפירושו למשנה = (עירובין פרק א' משנה ד): "צריך אתה לדעת שיחס קוטר העיגול להיקפו בלתי ידוע, ואי אפשר לדבר עליו לעולם בדיוק, ואין זה חסרון ידיעה מצדנו כמו שחושבים הסכלים, אלא שדבר זה מצד טבעו בלתי נודע ואין במציאותו שייודע. אבל אפשר לשערו בקירוב"... אם-כן, גם על הרמב"ם נסגר החזון וגורלו = (דניאל ח' 13) = עד-מתי החזון התמיד והפשע שמים--תת וקדש וצבא מרמס... והיה גם הוא שותף לשיכתוב וחלול חכמת הבריאה.

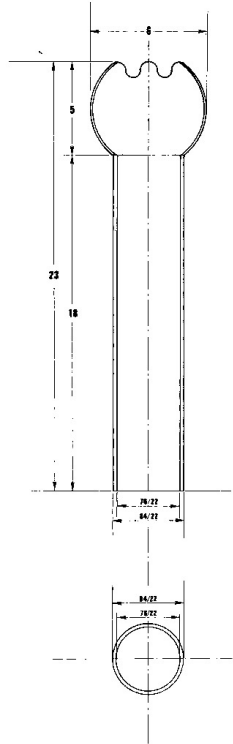
לפי-כך, נשחזר קיומה של שלמות רציונלית בעיגול והיקפו שתתקבל כדעת מלכים לבית דוד – כדלקמן:

1. בתרבו: החלק = [מתחם ירוק + מתחם כחול] = $[\pi r^2/4 - r^2/2] =$ מקטע העיגול = החלק כשטח גיזרת APB כאשר $[\pi r^2/4] = 2[\text{החלק}] +$ שארית.
2. החלק כמקטע העיגול תחום בשטח [משולש BFC] = שטח ראדיאן = וכן תחום בו גם שטח של שארית.
3. שטח משולש BAC = [שטח משולש AQB + שטח משולש AQC] = שטח ראדיאן = [החלק + שארית].
4. בשלמות רציונלית, [החלק כמקטע העיגול + שטח משולש AQC] = שטח ראדיאן = [החלק + שארית] רק כאשר $\tan 2\alpha = 4/3$; אז, $r = 7$ (י"א) ושטח משולש AQB = 14 (י"ש) = [החלק] = שטח גיזרת APB.
5. בכך, למלכים לבית דוד נודעה שלמות רציונלית זו: [החלק] = 11 עיגול = $22/7 \cdot \pi$. וכן,

ואמנם, כדעת מלכים לבית דוד "דעו--פי יהוה הוא אלהים" היא דעת השלמות הרציונלית בעיגול ובמעגל.

ראוי להציג, לעניין אמות המידה המתעדות את מבנה היחסים במקדש, עד כמה חלל השיכתוב את הבנת הנקרא. בעיקר כאשר התיעוד המדויק = (מלכים א' ז' 23) = ויעש את-הים מוצק עשר באמה משפתו עד-שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה (וקו) שלשים באמה יסב אתו סביב... מתאר את מידת הקוטר החיצוני של ים הנחושת = 10 אמות = "עשר באמה משפתו עד-שפתו" ובאותו פסוק מתואר קו המים הניקווים באגן ים הנחושת = 30 אמות = "וקו שלשים באמה יסב אתו סביב" וכן, = (מלכים א' ז' 26) = ועביו טפח... כל זאת תורגם לציור שלהלן:

עמודי ה"נחשת"
"ייכין" "בעז"

ע"פ מלכים א' פרק ז' 22-15

"ים" ה"נחשת" ע"פ מלכים א' פרק ז' 26-23

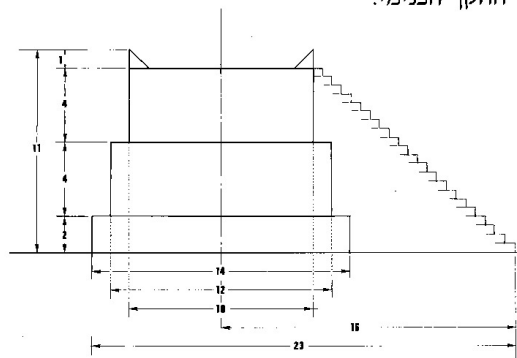
(1) טפח = 5 אצבעות

(2) 44 טפחים = 10 אמות

(3) 42 טפחים = קוטר פנימי R

$$42 \times (22/7) = 132$$

132 טפחים = 30 אמות = אורך ההקף הפנימי.

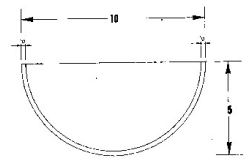

... ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח...

יחזקאל מגי 13

... ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד-העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: וההראל ארבע אמות ומהאריאל ולמעלה הקרנות ארבע...

יחזקאל
מגי 14-15

... ויעש את-הים מוצק עשר באמה משפתו עד-שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב: ופקעים... מלכים א' ז' 23

... ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת-כוס פרח שושן אלפים בת יכיל... מלכים א' ז' 26

הציור נמצא בספר "שבר השלום והאמת".

לעומת זאת, המִשְׁכָּתֵב הבלתי מעמיק חָלַל את האמת ההיסטורית כאשר פסק כי היחס = 3 = כאילו נובע מהבנת התיעוד כיחס בין היקף העיגול לקוטרו ובכך הציג את דוד המלך ושלמה בנו כסכלים. כמו-כן החליט המִשְׁכָּתֵב הבלתי מעמיק כי מידת העובי לדופן הים = "ועביו טפח" = שווה למידת עובי דופן העמוד = "ועביו ארבע אצבעות" = וזאת כאילו כך נכון להבין מן המתועד = (ירמיה נבי' 21) = העמד האחד וחוט שתיים-עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב... ונהפכו היוצרות להיות "טפח" = 4 אצבעות = כאשר בטפח כף ידו של האדם = 5 אצבעות... כמו-כן, אבדו תעודות כתובות (בדרך זו או אחרת) וככלל התרופפה התבונה לגבש את התמונה הגיאומטרית המוצקה שביססה בדעת דוד המלך ושלמה בנו את דרך חישוב היחס בין היקף העיגול לקוטרו = 22/7 = תוך מחוייבות לשלמות רציונלית. מה גם שניתן להבין מתוך המתועד כי נכונים החישובים כגון: אמה = 22 אצבעות = ועל-כן רדיוס = 21 אצבעות...

באותו הקשר, אבד הידע על גורל לוחות הברית והמִשְׁכָּתֵב חָלַל את תיעוד = (זכריה ד' 7) = האבן הראשה... הגלויה לעין כל, היא אבן השתייה כספת, שנבנתה לאחר החורבן מאבני המקדש בידי הכהן הגדול שָׁרְיָה כֶּהֱן הָרָאשׁ... = (מלכים ב' כה' 18) = לשמור בתוכה על לוחות הברית "עד ערב בקר" = "קץ הפלאות" היא העת לסיים ההליך הגורלי = (דניאל יב' 7) = וככלות נפץ יד-עם-קדש--תכלינה כל-אלה...

כלומר, בתקופת 2300 שנות גורל החזון "והפשע שמים", שאיפתו של האדם להיות בעצמו אלהים העושה ומכתיר ונותן שם ליכולותיו הפעילה את רוח המִשְׁכָּתֵב הבלתי מעמיק לחלל ללא אבחנה את האמת ההיסטורית. ואמנם, עדיין רוח התקופה מפיצה בדותות בין העמים ורצף המלחמות שורר בעולמנו.